

CONCLUSIONS DE LES PEDRELLIANES – TROBADES A LA BC

Dimarts, 27 de novembre del 2018

Text elaborat per: Pere Andreu Jariod, Albert Torrens i Mònica Pagès

TAULA 1 - PROJECTES

Participants: Miquel Badal (vicepresident de la Fundació Frederic Mompou i President de Joventuts Musicals de Barcelona), Jordi Pizarro (coordinador del Certamen Miquel Llobet), María José Anglés (directora de Musicològics). Pere Andreu Jariod, moderador.

- La finalitat comuna de les tres entitats és difondre la música. Aquest objectiu no sempre és fàcil, donada la gran oferta de propostes culturals, especialment a la ciutat de Barcelona. A més, específicament en l'àmbit musical, han de competir amb institucions de molt pes a la ciutat.
- Cal entrar a l'agenda de la gent, que tingui l'oferta musical com una oferta cultural més, i no de caràcter extraordinari. Però, perquè això passi, calen propostes atractives, que atrapin el públic i triï aquestes i no unes altres.
- Les xarxes socials poden ser una bona plataforma per adreçar-se a nous públics, especialment els joves. En aquest sentit el paper dels divulgadors musicals és fonamental a l'hora de connectar el gran públic amb la programació dels grans equipaments.
- El format escènic del concert tradicional ha entrat en decadència, i cada cop es veu més clar que ha de canviar. Calen nous formats que interactuin més amb el públic, que reclama experiències diferents, originals, i que el sorprengui.
- A més de les fundacions i associacions que miren de vetllar per l'obra de determinats compositors, calen plataformes per visibilitzar els altres noms i generar interès per a programar la seva música.

TAULA 2 – PATROCINI I MECENATGE

Participants: Sergi Ferrer-Salat (president de la Fundació de Música Ferrer-Salat), Ramon Agenjo (patró director de la Fundació Damm), Oriol Aguilà (director del Festival del Castell de Peralada). Albert Torrens, moderador.

- Patrocini i mecenatge són dues vessants del suport privat a les iniciatives culturals, especialment presents en una societat com la catalana, tradicionalment associacionista. La diferència principal rau en el caràcter desinteressat del mecenes (que no espera cap retorn més enllà de la satisfacció pròpia i dels altres) i en l'interès comercial del patrocinador (que obté de la relació un rèdit en forma d'imatge).
- Es tracta de dos conceptes propers, que parteixen d'una mateixa il·lusió, i que sovint es confonen i s'utilitzen de manera incorrecta. En tot cas, es destaca l'escassa existència de mecenes al nostre país.
- No hi ha acord sobre l'evolució del patrocini en els darrers temps, però tothom coincideix que una nova llei de mecenatge podria ser una eina per millorar la situació. Al mateix temps, però, s'admet que la mala fiscalitat és tan sols una excusa a la qual es recorre habitualment.

- Així com poden haver-hi incompatibilitats entre patrocinadors, no n'hi hauria d'haver entre mecenes.
- Tant el mecenatge com el patrocini poden presentar diversos graus d'implicació, i en aquest sentit, és més fàcil aportar fons sense implicar-se en l'entitat beneficiada; i en canvi, costa més implicar-se en els seus òrgans de govern.

TAULA 3: POLÍTIQUES

Participants: Antònia Andúgar (directora de l'Àrea de mercats de l'Institut Català d'Empreses Culturals (ICEC) del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya), Carles Sala (Direcció de Cultura de Proximitat de l'Institut de Cultura de Barcelona-ICUB), Jaume Ayats (director del Centre Robert Gerhard per a la promoció i difusió del patrimoni musical català). Mònica Pagès, moderadora.

- Actualment, el projecte vertebrador és el Pla Integral de la Música, que està en la primera fase d'implementació. Aquest Pla significa una eina fonamental per poder impulsar elements de millora del sector. També impulsa l'Acadèmia Catalana de la Música com a òrgan representatiu del sector de la música i a la vegada com a interlocutor idoni entre aquest àmbit i l'administració de la Generalitat de Catalunya.
- Per sostenir equipaments que han quedat més desprotegits dels recursos de la Generalitat de Catalunya, a causa de les reduccions pressupostàries dels últims deu anys, l'Ajuntament de Barcelona ha hagut d'assumir molta despesa.
- S'ha perdut capacitat financera per a altres accions culturals.
- La inversió en música clàssica és superior a la de músiques amplificades, pel pes que impliquen les estructures, com ara les orquestres o les sales.
- El Centre Robert Gerhard ha impulsat el *Portal del Patrimoni Musical Català - Catalan Music Heritage* que serà consultable a partir del mes de gener. Aquest portal reuneix, amb caràcter històric, més de 300 noms propis i exemples sonors; i també dona accés a materials disponibles en xarxes públiques o lliures de drets. També s'hi inclouen músiques orals, músiques antigues, instruments, etc. El propòsit és ser un lloc de referència en català i en anglès.

TAULA TARDA: COL-LOQUI OBERT

- Una part dels participants necessita una definició clara del que comprèn el patrimoni musical català, en aquest sentit es remet a la legislació existent. També caldria conèixer quin pressupost es destina a la seva promoció.
- S'aposta per aprofitar les poques eines existents (com el Pla Integral de la Música o l'Acadèmia Catalana de la Música) per aconseguir incrementar en els circuits comercials el consum de música clàssica, actualment subvencionada.
- Es comenta la responsabilitat col·lectiva d'iniciar una nova època. Cal implicar tots els agents del sector (musicòlegs, editors, intèrprets, enregistraments...) i buscar el màxim consens.
- Es proposa crear grups de treball dins la comissió de música clàssica de l'Acadèmia Catalana de la Música.
- Finalment s'acorda mantenir la continuïtat de les Pedrellianes a la BC.